Juliet (Tirat)

Oyunun Adı: Romeo ve Juliet
Yazar: William Shakespeare
Çeviren: İlhan Siyami Tanar

JULIET – Elveda. Allah bilir bir daha ne zaman karşılaşacağız. İçimde, damarlarımı ürperten, kanımı donduran, hafif soğuk bir korku var! Buraya gelip beni teselli etsinler;

çağıracağım: Sütnine! Lakin onun burada ne işi var? Bu hazin sahneyi tek başıma oynamam lâzım. Gel, küçük şişe! Ya bu terkibin hiçbir tesiri olmazsa! O zaman yarın sabah evlenecek miyim? Hayır, hayır, bu mani olacak. Sen şurada yat. (Hançeri yatağın üstüne koyar.) Ya şişenin içindeki mayi, rahibin beni Romeo ile gizlice evlendirdiği meydana çıkıp da haysiyeti, şerefi sarsılmasın diye içirmek istediği bir zehirse?

Galiba, zehir bu; ama içim bu şüpheye karşı isyan ediyor. Mukaddes bir adam, nasıl yapar böyle bir şeyi? Ya mezara gömülünce Romeo beni kurtarmaya gelmeden evvel uyanırsam? Ah ne müthiş şey, yarabbim! İçine bir nefes temiz, can veren hava girmeden lahitte tıkanarak boğulmaz mıyım? Romeo geldiği zaman beni orada boğulmuş bulacak.

Yaşasam bile oranın dehşeti; gece ve ölüm, o eski mahzen, yüzlerce seneden beri ecdadımın kemiklerini içine alan bu tarihi makber beni çıldırtmaz mı? Tibalt'in kefeninin içinde taafün etmeye başlıyan taptaze, kanlı cesedini görür de çıldırmaz mıyım? Orada, gecenin bazı saatlerinde ruhlar dolaşırmış. Ah, erken uyanarak o fena kokuları duyar, topraktan çekilen Mandragora feryatları gibi insanları çıldırtan haykırışlar işitirsem. Ben, ben! Çıldırırsam! Bu müthiş korkuların tesiri ile deli olmaz mıyım? O zaman bir çılgın gibi ecdadımın kemikleri ile oynayacak ve yaralı Tibalt'i kanlı kefeninden mi çıkaracağım? Bu cinnet halindeyken bir akrabamın kemiğini sopa gibi kullanarak kafatasımı patlatacak, zavallı beynimi dışarı fırlatacağım, öyle mi? Ah! işte, yeğenimin hayalini görüyorum. Hortlak! Romeo'yu arıyor…Bir hancerin sivri ucuyla canını alan Romeo'yu! Dur. Tilbalt, dur! Romeo, geliyorum! Şerefine içiyorum. (İçer ve yatağa düşer.)